

Cetate-n inima

AlinD

Mi-am făurit în inimă cetate
Din sentimente fără întrebări
Iar între zidurile ei curate
Am pus căldura soarelui din zări

Am isprăvit lucrarea, ca Manole,
În zidurile ei mi-am îngropat,
Bucăți din inima-mi lovită
Să dăinuie prin timpul neuitat

Te-am invitat să te așezi acolo
Lângă căldura unui șemineu
Să nu mai fii lovită de persoane
Și să-ți ofer un zâmbet, drept cadou

Eu am rămas afară cerșetor
De-ți era bine, îmi era și mie
Am înfruntat natura în urgie
Privind căderea frunzelor în zbor

Sub troiene reci am stat tăcut
Ca o statuie, străjuindu-ți poarta
Și-am așteptat din timpul cel trecut
Urechea-mi să-ți audă șoapta

Am flămânzit, și-am însetat de tot,
Și ți-am bătut în poartă, cu sfială
Credincios fiind, precum un câine
Să-ți cer nu mult, numai un strop de pâine

Tu mi-ai zâmbit, cu gura ca o roză
Și mi-ai vorbit întruna surâzând
"Nu astăzi, vino poate mâine"
Am înțeles și m-am culcat tot așteptând

A doua zi, ți-am mai bătut o dată
Tot cu sfială, pentru-n strop de pâine
Tu mi-ai vorbit, de astă dată cu răceală
" Parcă ți-am zis nu astăzi, poate mâine"

Eu am tăcut, ce-ar mai fi fost de zis
Am înțeles că totu-i în zadar
Mi-am luat toiagul și spre mâine

Cu tristete, am plecat hoinar

M-am mai întors o dată, să privesc,
Cetatea, ce-n adâncuri te păzea
O lacrimă, a mai rămas drept strajă
La veșnica închisă, poarta ta

Prin viață pașii m-au purtat hoinar
Și-am ciugulit din resturi aruncate
În piept nu mai aveam nici inima,
Ți-am spus, din ea ți-am construit cetate

Acum, când zac pe malul unei mări
Iar briza ei, mă mângâie pe față
De-ți este bine, bine-mi e și mie...
Cât te-am iubit, frumoasa mea de gheață.